

[Indenrigsministeren.]

opkræve et samlet årligt pensionsbidrag på 13,5 pct. af lønningsindtægten. I konsekvens heraf foreslås det årlige bidrag for de ekstraordinære medlemmer ligeledes fastsat til 13,5 pct. Det bemærkes, at grunden til, at der ikke findes noget arbejds-giverbidrag for de ordinære medlemmer bortset fra dem, der er ansat på sygehus-apotekerne, er den, at dette bidrag anses for betalt gennem de almindelige afgifter til apotekerfonden.

Endelig findes der i forslagens § 2 overgangsbestemmelser for de personer, som for tiden oppebærer pensioner eller understøttelser fra apotekervæsenets pensionsordning. For det første foreslås det i § 2, stk. 1, at pensionerne i finansåret 1958-59 udbetales efter de hidtil gældende regler, en bestemmelse, der svarer til den, der findes i § 122 i forslaget til lov om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd. Denne bestemmelse er jo foreslået, for at man kan få lejlighed til ved en udvalgsbehandling nærmere at undersøge, hvorledes man bedst kan overføre de nye principper i forslaget til tjenestemandsløven på pensionisterne. Med henblik på, at de forslag, som måtte blive resultatet af denne udvalgsbehandling, også kan overføres til apotekervæsenets pensioner, foreslås det i § 2, stk. 2, at der gives indenrigsministeren bemyndigelse til efter forhandling med finansministeren at give nærmere regler om udbetaling af pensioner til de pensionister, som apotekervæsenets pensionsordning har i dag.

Idet jeg i øvrigt skal henvise til bemærkningerne til lovforslaget, tillader jeg mig at anbefale forslaget til det høje tings velvillige behandling.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Jeg skal herved tillade mig for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om erhvervelse af arealer til den polytekniske læreanstalt, Danmarks tekniske højskole.

Der er sikkert enighed om, at udviklingen af det industrielle erhverv må betragtes som hovedmidlet dels til at udbygge produktionen og muliggøre en stigende industrieksport, der kan medvirke til fastholdelse af et sundt og rigtigt bytteforhold

i vor omsætning med omverdenen, dels til at skaffe beskæftigelse til det voksende indbyggertal. Industriernes udvikling vil for en dels vedkommende falde inden for de hidtil fremstillede industrivarer og industrielt forarbejdede levedsmidler, men også på nye produkter, og da formentlig fortrinsvis sådanne, der kræver vidtgående bearbejdelse eller højere forædling.

Som en nødvendig forudsætning for en udvikling efter disse linjer må den videnskabelige uddannelse inden for teknikken fremmes kraftigt med henblik på at skaffe vore virksomheder stadig bedre uddannede unge medarbejdere i virksomhedernes planlægning og drift og ikke mindst til bearbejdelse af forskningsresultater ude fra og til udførelse af sådanne egne forskningsopgaver, som vore problemer må gøre ønskelige.

I alle industrielt udviklede lande udbygges de tekniske højskoler for tiden meget stærkt, og man har også i Danmark længe været klar over nødvendigheden af en udbygning af den polytekniske læreanstalt, der vil sætte den i stand til at imødekomme kravene til den tekniske uddannelse og teknisk-videnskabelige forskning. At Danmarks tekniske højskoles udvidelse foruden penge-midler ville kræve betydelige arealer, stod klart allerede under første verdenskrig, da man planlagde opførelsen af de nuværende bygninger på Øster Vold, og det blev dengang tilsagt læreanstalten, at den ville kunne få overdraget alle de arealer mellem Østervoldgade og Rignsgade, der ejedes af forsvarsministeriet, dog med undtagelse af Sølv-gades kaserne. Allerede for år tilbage har læreanstalten gjort opmærksom på, at disse arealer nu efter den skete udvikling langt fra ville være tilstrækkelige, og som jeg tidligere her i folketinget har redegjort for, var der i forståelse med ministeriet udarbejdet planer også dækkende arealet mellem Rignsgade og Kronprinsessegade.

De seneste års hastige udvikling inden for teknikken har imidlertid ført til den erkendelse, at en udbygning i det nødvendige tempo og omfang af Danmarks tekniske højskole ikke ville kunne gennemføres efter den oprindelige plan, og undervisningsministeriet er — ligesom det økonomiske sekretariat — af den opfattelse, at det ikke læn-

[Undervisningsministeren.]

gere er forsvarligt at regne med, at den fremtidige Danmarks tekniske højskole vil kunne finde plads inden for bykernen.

I december 1957 opfordrede ministeriet derfor højskolen til at undersøge, om der på en del af et staten tilhørende areal ved Albertslund kunne være de rette betingelser til stede for opførelse af en ny højskole. Resultatet heraf blev, at denne placering på visse punkter frembød gode vilkår, men på andre punkter var utilfredsstillende. Dette gjaldt i særlig grad de uheldige virkninger af den nærliggende Herstedvester radiosender. De sagkyndige påviste en række vanskeligheder for udførelse af elektroniske målinger, og dette medførte, at man måtte søge anden mulighed. En del andre arealer, således ved Brøndbyøster og Ballerup, fandtes endnu vanskeligere i henseende til forstyrrende radiointensitet, hvorimod Lundtoftesletten frembød gunstige vilkår, og denne mulighed blev efter nærmere behandling anbefalet fra alle sider. I overvejelserne deltog foruden højskolen sagkyndige fra boligministeriet, fra post- og telegrafvæsenet samt repræsentanter fra Industrirådet og fra Dansk Ingeniørforening. Af det foreslåede Lundtoftesareal, der andrager ca. 72 ha, vil formentlig kun ca. halvdelen blive taget i anvendelse til bygningskomplekser, der tænkes anlagt således, at de efterhånden kan udbygges til en passende størrelse, medens den øvrige del af arealet reserveres for den endnu uforudselige udvikling og tænkes anvendt til kolonihaver og andet i en årrække fremover.

Erhvervelsen af de pågældende arealer vil, som det vil fremgå af bemærkningerne til lovforslaget, medføre en ændring af den mellem Københavns kommune og Lyngby-Tårnbæk kommune foreliggende aftale vedrørende de pågældende arealers anvendelse, men jeg er ikke i tvivl om, at man ved forhandling vil kunne nå frem til en tilfredsstillende løsning.

Imidlertid kan forhandlinger og drøftelser, hvor en række myndigheder er impli-

ceret og forskelligartede interesser må tilgodeses, trække ud. Men dette bør ikke sinke det tekniske planlægningsarbejde, som må foregå omhyggeligt og målbevidst. Det er derfor nødvendigt, at lovgivningsmagten fastlægger rammene for udviklingen, således at administrationen og den tekniske sagkundskab kan få det fornødne grundlag for at videreføre de opgaver, samfundsudviklingen stiller på dette betydningsfulde område.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, skal jeg herved anbefale lovforslaget til velvillig og hurtig behandling i det høje ting.

Den første sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om afholdelse af frivillig offentlig auktion over indenlandske pelsdyrskind og huder.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 4137).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Udvalgets ordfører (K. Axel Nielsen): Udvalget har efter anden behandling holdt et møde og har vedtaget at indstille lovforslaget til vedtagelse i den skikkelse, det fik ved anden behandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 121 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om forlængelse af privatbaneeneretsbevillinger.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 4138).